

ри се изморили и седнали да си починатъ. Додръмало се на човѣка и легналъ да поспи.

Баба меща застанала край него да го пази.

Наоколо брѣмчали мухи. Една отъ мухите кацнала на носа на заспалия пустинникъ. Мещана я разпѣдила съ тежката си лапа.

Извила се досадната муха въ въздуха и хопъ — кацнала на бузата на човѣка.

Мечката пакъ я разпѣдила.

Ето че мухата пакъ забрѣмчала въ въздуха и се готовѣла да кацне.

Разсърдила се мечката на мухата и си казала:

— Чакай, ще ти кажа азъ тебе една шега!

Сграбчила тя въ страшнитѣ си лапи единъ голѣмъ камъкъ, прилекнала надъ главата на своя другаръ и чакала.

Мухата наново се извila и кацнала право на челото.

Разядосаната мечка стоварила съ всичка сила голѣмия камъкъ върху главата на пустинника и отрепала досадната муха. Но и приятельтъ ѝ останалъ завинаги да почива тамъ, дето заспалъ. З. Ч.

ДЕЛИ ПЕНО

Той бѣше прочутъ не само въ нашето градче, но и въ цѣлата околностъ. Всѣки го познаваше по неговия грамаденъ рѣстъ, изпѣжнали очи и голѣми хайдушки мустаци, Занимаваше се съ касаплѣкъ. Сѣбираше по селата едъръ добитъкъ и самъ го колѣше. Надаренъ бѣше съ голѣма сила. Безъ да му помога нѣкой, хващаше воля за рогата, извиваше му шията и го тръшваше на земята, следъ което го заколоваше като пиле.

Занаятътъ му бѣ доходенъ. Той печелѣше хубави пари но въ кѫщи не внасяше нищо, защото бѣ голѣмъ пияница. Най-малко два пѫти въ седмицата той се напиваше и ставаше за смѣхъ на цѣлия градъ, Изъ кръчмитѣ трошеше чаши, шишета, маси и столове, а по улицитѣ го развеждаха цигулари, върху челата на които лепѣше банкноти.